

Vergadering in Swakopmund (NamibiÃ«)

Beschrijving

In de derde week van January 2024 was ik uitgenodigd voor een SeedCo vergadering in Swakopmund. Swakopmund ligt aan de kust in NamibiÃ«, we waren er vorig jaar op vakantie al eens geweest. Daar hebben we toen erg lekker gegeten in een wat luxer restaurant. Bij dat restaurant was een hotel en het toeval wil dat wij nu de hele week in dat hotel zouden logeren. Om in Swakopmund te komen, waren er maar weinig mogelijkheden. Per vliegtuig was het eenvoudigst, er was 1 vlucht per dag van Johannesburg. Dat betekende dan ook dat die maandag er veel SeedCo collega's in het vliegtuig zaten, samen met mij. We vlogen naar Walvisbaai, dat op 40 km van Swakopmund ligt. Daar was een klein vliegveld en er was per dag 1 vlucht van Johannesburg en 1 vlucht van Kaapstad. Naar Windhoek vliegen en vandaar met de auto was toch nog een behoorlijke opgave, want dat was nog een afstand van meer dan 300 km. Walvisbaai is de havenstad van NamibiÃ« en er liggen veel schepen, maar ook booreilanden voor onderhoud. Dat bleek ook wel in het vliegtuig, want er waren ook zeelui aan boord.

Na aankomst in Walvisbaai en de immigratieperikelen werden we per busje naar ons hotel in Swakopmund gebracht. De rest van de dag hadden we vrij, en 's avonds gingen we eten in het restaurant waar wij zo goed gegeten hadden.

De dinsdag was ingeruimd voor teambuilding activiteiten. We werden met 4-5 auto's opgehaald (met professionele chauffeurs) en reden eerst naar Dune 7 in de buurt van Walvisbaai. Op weg er naartoe vertelde onze chauffeur een beetje over de historie. In 1990 is NamibiÃ« onafhankelijk geworden van Zuid-Afrika. Maar Walvisbaai hield Zuid-Afrika in bezit, als een kleine enclave in NamibiÃ«. De havenstad was zo belangrijk voor Zuid-Afrika dat ze er de controle over wilden houden. In 1994 werd echter door President Botha alsnog deze plaats ook overgedragen aan de regering van NamibiÃ«.

Bij aankomst bij Dune 7 was de bedoeling deze te beklimmen. Er was een weg direct omhoog, of via de zijkant via een wat minder steile weg. Ik heb voor de wat minder steile weg gekozen. Omdat er nog niemand gelopen had, was het nog niet zo gemakkelijk, want je zakte ver weg in het zand. Toen er iemand voor me liep, was het iets gemakkelijker, want dan kon je in zijn voetstappen lopen. Er waren echter ook velen die de kortste en steilste weg kozen en daar dan ook eerder boven waren. Afdalen was gemakkelijk over de steilste route. Zie hieronder wat foto's van deze beklimming.

Daarna reden we door Walvisbaai richting Sandwich harbour, deels over het strand en deels door de duinen. Maar allereerst stopten we nog even aan zee voor een blik op de flamingo's die daar stonden.

Met de auto volgden we het strand, en later werd er met de auto's door de duinen gereden, op en neer. De bedoeling was dan de lunch gebruiken aan het eind, en dan weer terug te rijden. Na een soms spectaculaire rit werden we bovenop een duin gedropt, waarna de auto's naar het strand reden om de lunch klaar te zetten. Wanneer deze klaar was, konden we te voet afdalen. Hieronder een aantal foto's die ik gemaakt heb tijdens deze rit.

Toen de auto's wegreiden naar de lunchplek, kwam er echter 1 vast te zitten in het zand. Het kostte een andere auto behoorlijk wat moeite om deze weer los te trekken.

Dit was onze lunchplek

De rit terug was minstens zo spectaculair. Hieronder weer wat impressies.

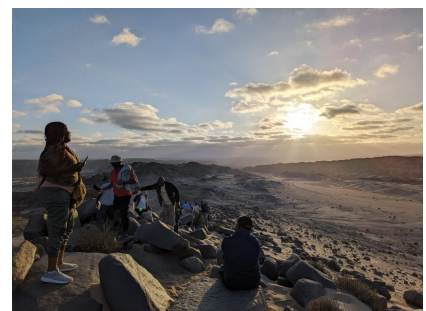

we kwamen ook nog een levende zeehond tegen (we hebben meer dode gezien)

Een impressie van de rit door de duinen

De woensdag en donderdag waren ingeruimd voor vergaderingen. Het eten was meestal een buffet en vaak min of meer hetzelfde. Op donderdagavond echter gingen we in de woestijn dineren (dinner in the desert), met allereerst het bekijken van de ondergaande zon. We reden daartoe met busjes de woestijn in en op een heuvel werden we gedropt om naar de ondergaande zon te kijken. Zie hieronder de foto's

Daarna reden we naar onze dinerplek. Deze was buiten en mooi aangekleed met echte lampionnen. Daar kregen we een buffet. Het eten was niets bijzonders, maar de plek was heel mooi. Er trad ook nog een lokale dans- en zanggroep op. Ze arriveerden nogal laat, want ze hadden de plek niet kunnen vinden (het was ook midden in de woestijn).

Daarna werden we weer teruggebracht naar ons hotel. Op vrijdag vloog iedereen weer met hetzelfde vliegtuig naar Johannesburg. Ik was daarmee thuis, maar vele collega's moesten dan nog vele uren vliegen om weer thuis te komen. Mijn collega's Takemore wellicht het langst, want hij moest via Addis Ababa terug naar Accra in Ghana (West Afrika).

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt

11/02/2024

Auteur

louis